

Отгов. редакторъ : Прот. Дим. Андреевъ
Помощ. редакторъ : Ал. Харизанова

„Божии гласъ“ излиза съ благословието на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

Трудътъ

Славенъ пжтъ ни предстои. Лѣто иде. Трескава работа започва по поля и ниви, по гори и балкани. Жѣга и потъ ни чакатъ. Тежъкъ, но славенъ пжтъ ни чака. Тежъкъ е пжтътъ на трудолюбieto. По него минаватъ всички. Тъй е наредено отъ Бога — да бодърствуваме и се трудимъ (Дѣян. 17, 27). Духътъ и трудътъ всичко създаватъ. Мощта иде отъ тѣхъ. Пжтътъ човѣшки се дълбае отъ тѣхъ. Прославата и благоденствието се раждатъ отъ тѣхъ. Това е пжтътъ на народното щастие. Трудътъ създава, твори, върши, трупа благата народни. Той ражда мира, спокойствието, ситостта. Гранитътъ и мраморътъ се превръщатъ чрезъ него въ паметници, музеи, въ чудно красиви градове и села. Трибуни и научни катедри — фарове на наука и изкуства, техника и чудеса — всички тѣ сж придобивки по пжтя на труда и творчеството.

Всичко това е участъ и дългъ на човѣка. Трудътъ е пжтътъ на трудолюбивитѣ!

ДА.

МЕЧТА

Морето тихичко шепти край старитѣ морски скали, а ладия далечъ лети и идватъ моитѣ мечти.

На стари морски великанъ на кувертата стои опрѣнъ, топове зинали уста, а предъ тѣхъ, какъ дебне смъртта.

Верига стара издрѣнчава и край на моята мечта; морето пакъ тихо шепти, а ладията лети, лети....

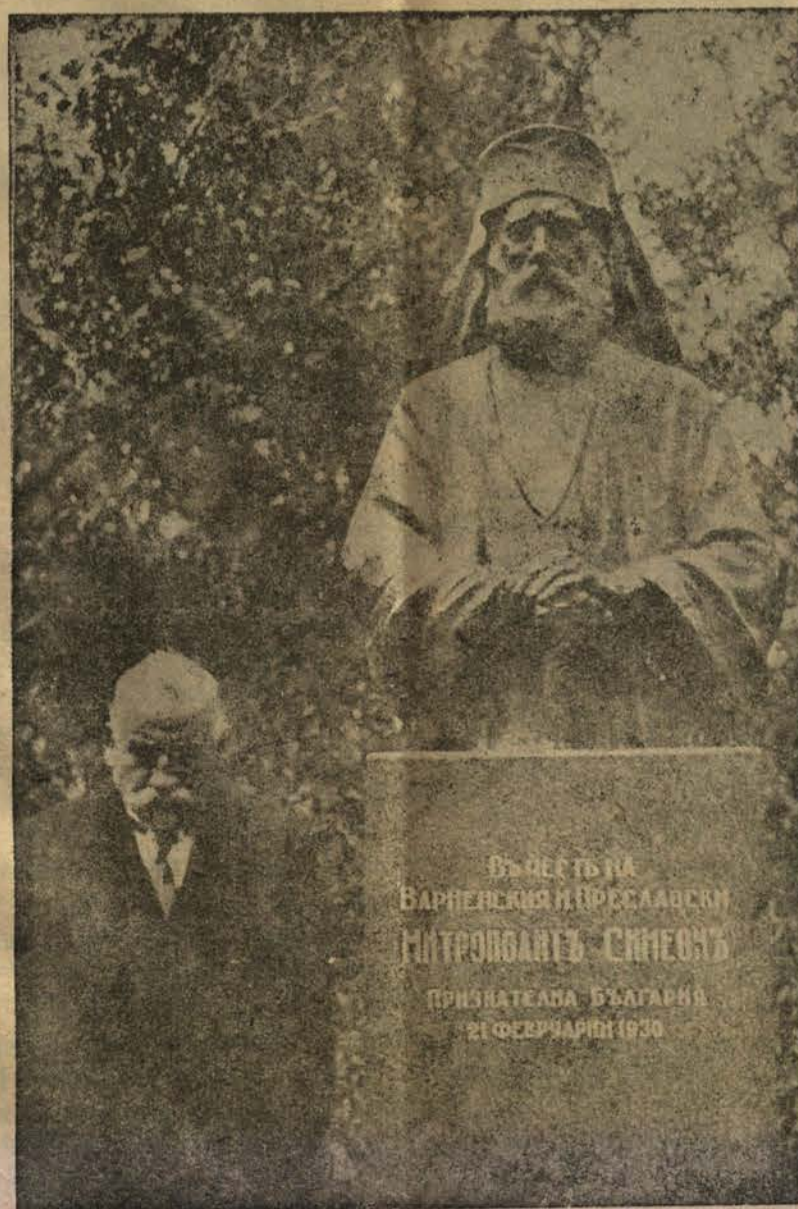
Михаилъ Поповъ
IV класъ — Варна

„Бждете изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си. Защото, който слуша словото и го неизпълнява, той прилича на човѣкъ, който гледа естественото си лице въ огледало: погледне се, отмине, и веднага забравя, какъвъ е билъ. Но който вникне въ свършения законъ на свободата и пребже въ него, той... ще бжде блаженъ въ действията си“.

Българското дете — Князь Симеонъ Търновски
по случай рожденияму день — 16 юний

ВЪ ЧЕСТЬ НА
ВАРНЕНСКИЯ И ПРЕСЛАВСКИ
МИТРОПОЛИТЪ СИМЕОНЪ
ПРИЗНАТЕЛА БЪЛАРИИ
21 ФЕВРУАРИИ 1930

БЮСТЪТЪ на покойния ДѢДО СИМЕОНЪ — кръститѣ престолом. князь СИМЕОНЪ

2 ЮНИЙ 1876 ГОДИНА

(старъ стилъ).

На този день той умрѣ.
Нашиятъ народенъ герой Христо Ботевъ падна убитъ на върха Вола на 2 юний 1876 год.

Той е нашъ герой — български герой — голѣмъ, светъ, непостижимъ. Голѣмъ е той, защото идеалътъ му бѣ голѣмъ — да възстанови правдата и свободата на своя родъ и племе.

Като светецъ умрѣ, защото животътъ му бѣ стлпки на борчески копнежи — свещенни, силни, вдъхновенни, свѣтли.

Той остана непостижимъ въ своя макаръ и кратъкъ, но буренъ животъ.

Такъвъ остана той и за ученикъ и за учителъ, за вдъхновенъ поетъ и за обикновенъ литераторъ, за смѣлчацитъ българини и за страхливцитѣ, и за голѣми и малки българини патриоти.

Такъвъ остана той за насъ, този достоенъ синъ на народа ни, защото днесъ всѣки го тачи като ненадминатъ народенъ поетъ и революционеръ!...

Вѣчна да е паметта му!

ШУРЕЦЪ

Щурець звѣнливо пѣй, вѣтърътъ тихо вѣй, неговиятъ гласецъ прилича на пѣвецъ.

Съ цигулка въ ржка той нѣма мжка, изъ гората пѣй пѣсенята си лѣй.

Но ето, че дойде зима, пжкъ в'нея що ли има? щурецьтъ с'своя гласецъ стана кат' мъртвецъ.

И пакъ не ще да знае, отъ зимата не хае, и все си тананика и пролѣтъта вика.

Пенка Д. Славова
уч. II кл. — Каварна

